

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/96/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216011180
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7216011180.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. októbra 2017, v trestnej veci obžalovaného P. U., pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm.a/, ods.2 písm.d/ Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 5T/86/2016 zo dňa 9.6.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 5T/86/2016 zo dňa 9.6.2017 podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku bol obžalovaný P. U., Z. XX.XX.XXXX V. A., trvale bytom A. - X.L., A. X oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 22.09.2016 sp.zn. 2Pv 122/2015/8803, pre skutky právne kvalifikované ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, ktoré mal spáchať tak, že

1/ od začiatku roka 2009 až do 11.01.2015 v rodinnom dome v A. V. F. Č. X. Z. R.. A.Á. Č.. XXX/X sa vyhrážal zabitím svojej manželke F. U., nar. XX.XX.XXXX a to tým spôsobom, že jej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej že ju zabije, zaškrtní, zadusí, pod vplyvom alkoholu stále kričí a niekedy ju fyzicky napadol, naposledy dňa 10.01.2015, kedy ju pred deťmi bezdôvodne kopol do brucha, hádzal po nej rôzne veci, čím takto u menovanej svojim dlhodobým a intenzívnym správaním vyvolal strach, stres, ktorý sa vyvinul do posttraumatickej stresovej poruchy a intenzívneho dlhodobého stresu,

2/ od začiatku roka 2012 až do 11.01.2015 v rodinnom dome v A. V. F. Č. X. Z. R.. A. Č.. XXX/X týral mal. J. U., nar. XX.XX.XXXX spôsobujúc mu psychické utrpenie a to najmä tým, že ho neustále ponižoval že je kripel, humusák, dilino, hlúpy, debil, že nevie nič robiť, že je neschopný, pohŕdavo s ním zaobchádzal, stále ho okrikoval, vyvolával u neho strach a stres tým, že mu hovoril, že nie je jeho syn, že môže ísť do piči, pričom takto svojim konaním spôsobil u maloletého vznik syndrómu týraného dieťaťa, čím takto konal závažnejším spôsobom konania a to po dlhšiu dobu,

nakoľko skutky nie sú trestným činom.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení a odôvodnení prokurátor ihneď zahlásil odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že okresný súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, nakoľko zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie vyplýva, že u maloletého J. U. bol potvrdený syndróm týraného dieťaťa (CAN) a boli u neho zaznamenané aj symptómy posttraumatickej stresovej poruchy intenzívneho dlhodobého stresu (CAS). Ani jeden z vykonaných dôkazov nepreukázal, že by sa konania dopustila iná osoba ako obžalovaný.

K násiliu zo strany obžalovaného voči maloletému synovi J. U. a poškodenej manželke F. U. dochádzalo za zatvorenými dverami, a preto je logické, že okrem poškodených absentujú priami svedkovia. Okolnosť ako poškodená manželka vnímala jednotlivé násilné útoky, sama osebe neznižuje spoločenskú škodlivosť činu. Aj u tejto poškodenej bol zaznamenaný symptóm posttraumatickej stresovej poruchy a intenzívneho dlhodobého stresu, ktorého dôsledok bol masívny pocit ohrozenia s následným opustením domova. V závere prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom obžalovaného P. U., poškodenej F. U., prečítaním výpovede maloletého poškodeného J. U. z prípravného konania, výsluchmi všetkých navrhnutých svedkov F. P. - matky poškodenej, D. F. O., E. X. - najlepšimi kamarátkami poškodenej, opatrovníčky maloletého poškodeného F. F. Ž., znalkyne z odboru psychológie, sestry obžalovaného F. T. Š., prečítaním znaleckého posudku, ktorým bol vyšetrený duševný stav obžalovaného P. U. a znaleckého posudku z odboru psychológie, ktorým bol znalecky vyšetrený obžalovaný a prečítaním listinných dôkazov, objektivizujúcich skutkový stav.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods.10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods.12 Tr. por.

Krajský súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení, keďže tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi nepochybne preukázané, že skutky nie sú trestným činom.

Okresný súd oslobodzujúci rozsudok odôvodnil tým, že týraním podľa Trestného zákona je také zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie.

Vykonaným dokazovaním v predmetnej trestnej veci zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológie bolo zistené, že u poškodenej F. U.Š. nie je možné v plnom rozsahu potvrdiť syndróm týranej osoby, pričom boli u nej zistené len symptómy posttraumatickej stresovej poruchy a intenzívneho dlhodobého stresu. Príčinou týchto symptómov a stresovej poruchy sú početné viaceré záťažové faktory pôsobiace nielen na poškodenú, ale aj na všetkých členov rodiny, ako sú manželské problémy, výstavba domu, odchody a návraty zo spoločnej domácnosti.

Okresný súd u maloletého poškodeného J. U. dospel k záveru, že obžalovaný P. U. svojím konaním popísaným v bode 2/ rozsudku nenaplnil ani objektívne ani subjektívne znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a/, ods.2 písm.d/ Tr.zák. aj napriek tomu, že u maloletého boli cieľenou diagnostikou znalkyne z odboru psychológia zaznamenané symptómy posttraumatickej stresovej poruchy, tzn. syndrómu GAS, a zároveň bol potvrdený symptóm týraného dieťaťa, teda syndróm CAN.

Správanie a konanie obžalovaného P. U. voči maloletému poškodenému, ale aj voči poškodenej manželke, ako to uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku, nebolo tak hrubé, bezcitné, ako to vyžaduje Trestný zákon pri § 208 ods. 1 písm a/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák.

U maloletého poškodeného J. U. skonštatované nálezy znalkyne z odboru psychológie je možné odôvodniť aj tým, že v čase vyšetrenia, resp. aj v čase ostatného obdobia spolužitia s obžalovaným P. U.H. bol vývin poškodeného maloletého najintenzívnejší, bol v puberte, kedy sú adolescenti veľmi kritickí voči okoliu, mimoriadne emocionálni v pozitívnom aj negatívnom smere a sú veľmi kritickí k svojim rodičom.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia podrobne a so znalosťou veci rozviedol, ako je to už vyššie uvedené, na základe akých dôkazov dospel k svojmu oslobodzujúcemu verdiktu.

Aj podľa názoru krajského súdu okresný súd správne vyhodnotil výpoveď poškodenej F. U., pričom sa dôsledne zaoberal aj motívom, keď podávala trestné oznámenie na obžalovaného. Poškodená uviedla, že trestné oznámenie podala len kvôli nevhodnému správaniu sa obžalovaného voči synovi J. U.. Avšak nie je pravdou, že sa k nemu správal neustále hrubo, že ho neustále ponižoval a nadával mu. Správanie obžalovaného P. U. k ich synovi si nevyžadovalo izoláciu maloletého od obžalovaného, nezaznamenala zmeny v jeho správaní, napr. že by trpel nespavosťou, nesústredenosťou, resp. že by mal poruchy pamäte, naopak vzťahy s ľuďmi mal usporiadané. Aktuálne sa maloletý J. U. po rozvode ich manželstva chce s obžalovaným stretávať, sám mu zavolá, aj keď ich stretnutia sú také, že neostáva u otca na noc.

Pokiaľ prokurátor tvrdil, že výpoveď opatrovníčky Ú. X. Q. V. T. J. A. F. F. Ž. usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku, v bode 2/ rozsudku, ktorá popisuje udalosť zo dňa 1.6.2016, kedy vykonala osobný rozhovor s obidvoma maloletými deťmi, aby bol zistený ich názor a vôľa stretávať sa s obžalovaným pre čas po rozvode manželstva, počas ktorého maloletý J. U.Š. uviedol len, že sa s otcom stretávať nechce. Táto výpoveď ani v kontexte s prečítanou výpoveďou maloletého a závermi znaleckého posudku z odboru psychológie, podľa názoru krajského súdu nie je dôkazom toho, že by obžalovaný týral maloletého J. U., nakoľko ako už bolo vyššie konštatované, týranie blízkej a zverenej osoby je potrebné ponímať v širšom kontexte z hľadiska dlhodobého sústavného zlého zaobchádzania so zverenou osobou vyznačujúcim sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti, čo v prejednávanej trestnej veci preukázané nebolo.

Takéto konanie nevyplývalo ani z výpovede svedkyne F. P., matky poškodenej, u ktorej obžalovaný P. U. s poškodenou F. U. a s ich spoločnými deťmi dlhší čas bývali. Svedkyňa F. P. bola svedkom len jedného incidentu, o ktorom sa dozvedela sprostredkované od svojej dcéry poškodenej F. U., ktorá tvrdila, že obžalovaný jej dal facku. Taktiež nebola svedkom takého chovania obžalovaného k maloletému J., ktoré by vybočovalo z obvyklého rámca. Pravdou však je, že obžalovaný P. U. mal k svojej dcére pozitívnejší vzťah ako k synovi J..

Rovnako ani svedkyne D.. F. O. T. E. X., dlhoročné priateľky poškodenej neboli svedkami toho, že obžalovaný fyzicky napádal poškodených, resp. ich psychicky týral. Vedeli len to, že manželstvo kvôli požívaniu alkoholu obžalovaným nebolo harmonické, a preto vyústilo do rozvodu. Navyše svedkyňa D.. F. O. uviedla, že poškodená bola v roku 2010 kvôli úmrtiu svojho otca na tom psychicky zle.

Taktiež ani svedkyňa F.. T. Š., sestra obžalovaného nezaregistrovala, žeby bol obžalovaný voči poškodeným najmä voči maloletému J. U. agresívny, karhal ho rovnako ako poškodená. Bola svedkom toho, že raz maloletý prišiel zo stretnutia s priateľmi a fajčil, čo mu obžalovaný zakazoval a keďže sa ho poškodená zastávala, tak vznikla kvôli tomu hádka. S rodinou obžalovaného sa stretávali, chodili spolu na dovolenky, zábavy a ich manželstvo vnímala ako dobré, bežné až do času, keď obžalovaný obdržal zo súdu návrh na rozvod manželstva, čo bolo pre ňu signálom, že niečo nie je v poriadku.

V súlade s týmito dôkazmi vyznieva v prospech obžalovaného aj to, že v kritickom období bol maloletý J. U. psychologicky vyšetrený nezávisle dvoma psychologičkami, a to PhDr. Ľubomírou Gálovou a PhDr. Evou Kitkovou, pričom bol aj upravený styk obžalovaného s maloletým J. každú druhú sobotu od 9.00 hod. do 16.00 hod., čo v prípade, ak by sa jednalo o týrané dieťa, by bola situácia riešená zákazom styku.

Obžalovaného z tyranizujúceho konania mal usvedčovať, a to len vo vzťahu k maloletému J. U. znalecký posudok z odboru psychológie PhDr. Evy Kitkovej, ktorá však logicky vysvetlila, že syndrómy CAN a CAS sa u menovaného rozvinuli predovšetkým z dôvodu jeho pubertálneho vývoja, počas ktorého obdobia dochádzalo k záťažovým situáciám v rodine, sťahovanie sa, stavba rodinného domu, hádky rodičov a ich rozvod.

V predmetnej trestnej veci nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by potvrdil dokazovanú skutočnosť a to, že obžalovaný P. U. svojím konaním popísaným vo výrokovej časti rozsudku naplnil po subjektívnej stránke pojmové znaky skutkovej podstaty pokračujúceho zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr.zák. Navyše skutok v bode 1/ obžaloby prokurátor v podanej

obžalobe kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. a tento modifikoval v neprospech obžalovaného, tak ako je vyššie uvedené až po prednese obžaloby.

Čo sa týka skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby, konkrétne fyzického napadnutia 10.1.2015, kedy mal obžalovaný pred deťmi bezdôvodne kopnúť do brucha poškodenú F. U. a hádzať po nej rôzne veci, tento aj podľa názoru krajského súdu nie je možné kvalifikovať ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. sa dopustí ten, kto sa chránenej osobe vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Poškodená z konania obžalovaného dňa 10.1.2015 nepociťovala dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční, nakoľko sama uviedla, že v podstate trestné oznámenie podala kvôli svojmu synovi J. U., ktorý sa jej pýtal po útoku obžalovaného dňa 10.1.2015, že: „prečo s tým nič nerobí“.

Záver o vine môže súd prijať len na základe dôkazov, u ktorých nie sú žiadne pochybnosti a v prípade, ak tomu tak je, tieto pochybnosti je súd povinný vyložiť v prospech obžalovaného.

Za dôkaznej situácie, ktorú mal k dispozícii okresný súd, ani neexistovali takéto pochybnosti, a teda okresný súd postupoval zákonným spôsobom, pokiaľ na základe vykonaného dokazovania dospel k oslobodzujúcemu verdiktu.

V ďalšom krajský súd poukazuje na vecne správne dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.